

Molnár Gábor Óvoda, Általános Iskola, Szakiskola Készségfejlesztő Iskola és
Egységes Gyógypedagógiai Módszertani Intézmény

MaGazin

különkiadás

50 éves

KÖNYVEK, KRÉTAPOR, BARÁTSÁGOK

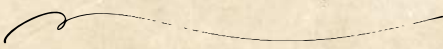

1975

2025

Tartalomjegyzék

Iskolánk története

**Vezetni ma - 50 év
tükrében**

**Egy hét, ami
rólunk szól**

**Miért szeretem
ezt a munkát?**

Miért jó itt?

Tollal a szívből

Gyökereink mélyek, szárnyaink erősek.

Iskolánk története

1960-1961

Az enyhén értelmi fogyatékos gyermekek nevelésére, oktatására Ajka városában ekkor fordítottak először figyelmet. Kezdetben a kisegítő osztály 16 fővel indult, amelynek létszáma az évek során fokozatosan emelkedett.

1971-től jelentős mértékben megugrott az iskolába járó gyermekek száma, mivel a város járási székhellyé vált, így a környező községekből is érkeztek tanulók.

1971

1975

Az iskola 1975-ben önálló Kisegítő Iskolaként kezdett működni, mintegy 100 fővel. Elindult a logopédiai ellátás. Az iskola épülete elavult volt, amelynek állapota minden karbantartás ellenére fokozatosan romlott.

1980

A felújítások ellenére a növekvő tanulólétszám szükségessé tette egy új iskolai épület megépítésének megfontolását.

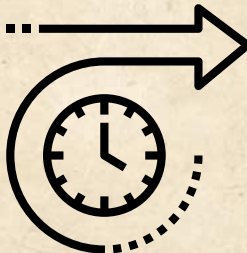
Az intézmény a korábbi Kisegítő Iskola megnevezés helyett az Általános Iskola elnevezést vette fel. 1987-ben új épületbe költözött, majd a Városi Tanács kezdeményezésére felvette Molnár Gábor nevét.

1980

1995

Az 1995-ös törvényi változások eredményeként bevezetésre került a korai fejlesztés, valamint elindult a középsúlyos értelmi fogyatékos tanulók számára a Készségfejlesztő Speciális Szakiskola. Ezt követően, 1998-tól megkezdődött a 9. és 10. évfolyam működtetése is.

Akkor és azóta is az intézmény nevelési célja, hogy a tanulók eltérő igényei, viselkedési normái és elvárásai összhangban, egymást erősítve érvényesüljenek. A nevelés és oktatás magas színvonalon történjen, olyan támogató és inkluzív környezetben, amely elősegíti a tanulók személyiségfejlődését, szocializációját és önállóságának kibontakozását.

Vezetni ma - 50 év tükrében

Az iskola fennállásának 50. évfordulója jó alkalom arra, hogy visszatekintsünk az elmúlt évtizedekre, és szóljunk a jelenről is. Az alábbi interjúban Szélessyné Pfening Zsuzsanna, az intézmény vezetője beszél az iskola változásairól, kihívásairól, értékeiről és terveiről.

Mióta dolgozik az iskolában, és mi motiválta a pedagógusi, vezetői pályán?

2013 februárjában kerültem ebbe az iskolába, korábban más intézményekben voltam gyógypedagógus. Mindig a pedagógusi pályára készültem, már gyerekkoromban kiraktam a kisbabáimat és tanítottam őket. Pár éve gondoltam azt, hogy kipróbálnám magam vezetőként is.

Mi a legkedvesebb személyes emléke az iskolai életből?

Nagyon sok kedves, személyes élményem és emlékem van, nagyon nehéz lenne ebből egyet választani. Igazándiból számomra minden nap egy élmény, amit itt tölthetek ebben az iskolában.

Mit jelent Önnek az 50 éves jubileum?

Ez egy valódi mérföldkő – legyen szó akár egy ember életéről, akár egy intézményéről. Ha belegondolunk, az 50 év a házasságban vagy más emberi kapcsolatokban is komoly jelentőséggel bír. Éppen ezért mi is ennek megfelelő súllyal készülünk: egy iskola életében ez valóban hatalmas dolog.

Milyen értékek mentén működik az iskola, és hogyan alakultak ezek az évek során?

Az empátia rendkívül fontos – és azt gondolom, mindig is az volt. Ez az évek során sem változott: a megértés, a türelem, a hivatástudat mind olyan pedagógusi értékek, amelyek különösen jellemzőek a gyógypedagógusokra és más segítő szakemberekre. Hálás vagyok, hogy ezek az emberi tulajdonságok szinte kivétel nélkül jelen vannak a jelenlegi kollégákban is és biztos vagyok benne, hogy ez korábban is így volt, és ezekre az értékekre továbbra is építhetünk.

Hogyan járul hozzá az iskola a helyi közösség életéhez?

Igyekszünk minden helyi programon részt venni, szorosan kapcsolódni a város életéhez. Nagy szerencsénk, hogy itt működik a Molnár Gábor Műhely Alapítvány, ahol fogyatékkal élő felnőttek dolgoznak, illetve nappali ellátásban részesülnek. Sok volt diákunk töltött itt értékes mindennapokat – ők a jövő részei. Intézményünk és az alapítvány között jó a kapcsolat, közös értékeket képviselünk, és fontosnak tartjuk, hogy szerves részei maradjunk a város közösségének.

Vezetni ma - 50 év tükrében

Hogyan képzei el az iskola jövőjét a következő 10-20 évben?

Azt gondolom, hogy a jövőben nagyon sok gyermek fog hozzánk járni. Hála Istennek, elmondhatom, hogy jelenleg is jól érzik magukat nálunk és bízom benne, hogy ez 10-20 év múlva is így lesz. Tíz év múlva talán még én is itt fogok dolgozni, ha nem is vezetőként, de gyógypedagógusként.

Itt szeretném majd lezárni a pályafutásomat. Húsz év múlva pedig már valószínűleg nyugdíjas leszek. Abban bízom, hogy akkorra a jelenlegi főigazgató-helyettesünk, Nagyné Balassa Szilvia veszi át a vezetést, és továbbviszi mindazt, amit együtt kezdtünk el felépíteni.

Milyen célkitűzései vannak az intézménynek a következő időszakra?

Továbbra is fontos célunk, hogy az oktatási paletta részei maradjunk, és biztos pontot jelentsünk mind a tanulók, mind a szülők számára. Legalább ennyire lényeges, hogy a város lakói is bizalommal forduljanak felénk, és lássák, mennyi értékes dolog történik ebben az iskolában.

Milyen kihívásokra kell majd választ adni a jövő iskolájának?

Továbbra is nagy kihívás – és ez nemcsak a múltban volt így, hanem a jelenben és a jövőben is az lesz –, hogy megfeleljünk a társadalmi elvárásoknak, és egyre inkább elfogadtassuk azt az állapotot, amellyel tanulóink élnek. Nagyon fontosnak tartom, hogy a városban és a járásban élő emberek is lássák: ez az iskola pontosan ugyanolyan értékű és teljes értékű intézmény, mint bármelyik másik iskola vagy óvoda.

Mit üzenne a jelenlegi és volt diákoknak, pedagógusoknak, szülőknek az 50 éves jubileum alkalmából?

Szeretnék köszönetet mondani a pedagógusoknak – a korábbi és jelenlegi kollégáknak egyaránt – mindazért a munkaért és erőfeszítésért, amit ebbe a nem könnyű, de rendkívül fontos hivatásba fektettek. Köszönöm a szülőknek a bizalmat, amellyel gyermekeiket ránk bízák, és külön köszönet illeti a diákokat is: azért, mert értékelik a programokat, elfogadják és viszonyozzák azt a szeretetet, amellyel nap mint nap fordulunk feléjük. Jó látni, hogy örömmel vannak jelen az iskolában – ez a legnagyobb visszajelzés számunkra.

Egy hét, ami rólunk szól

2025. 05. 19.

nyílt nap

2025. 05. 21.

**I. Molnár Gábor
Olympia**

2025. 05. 23.

gála

2025. 05. 20.

**faültetés
nyugdíjas találkozó**

2025. 05. 22.

gyermeknap

Miért szeretem ezt a munkát?

Mit adhat egy munkahely az embernek éveken, évtizedeken át? Megkértük kollégáinkat, osszák meg néhány szóban, mit jelent számukra ez a hivatás, ez az iskola. Válaszaik sokfélék – mint ők maguk is –, de egy dolog közös bennük: az elkötelezettség.

**Mert minden nap olyan mintha otthon lennék....
soha semmit nem találok, kupi van az asztalomon
és semmire nincs időm...**

**Szuper, intrikák nélküli kollektíva, akik olyannak
fogadnak el, amilyen vagyok. Legalábbis én
teljes mértékben így érzem.**

**Családias, kis létszámú osztályok -
tanítás így hatékonyabb, kötetlenebb...**

**A gyerekek szeretete
és az elhivatottság -
ez a két kulcsszó.**

És természetesen a humor.

**...mert empátikus személy vagyok
és szeretek segíteni a gyerekeken.**

Ez nemcsak munka, hanem hivatás.

**Mindig szerettem gyerekekkel foglalkozni
és személyesen is érintett vagyok.**

**...mert nagyon szeretem a gyerekeket,
az őszinteségüket.**

**Mert a gyerekek rendkívül kiszolgáltatottak,
szeretek segíteni, és hiszek a pozitív
megerősítés és dicséret erejében**

**...mert megtaláltam azt
a hivatást, amit minden
szempontból imádok.**

Miért szeretem ezt a munkát?

Számomra a gyógypedagógia hivatás...
több, mint munka – ez egy életforma, amely türelmet,
empátiát és folyamatos elköteleződést igényel.

Nap mint nap ott vagyok valaki mellett,
aki támogatásra szorul, és segíthetek abban,
hogy a saját tempójában, a saját útján haladjon előre.
Az emberi kapcsolatok mélységét is jelenti: az őszinte
bizalmat a gyermekekkel, a közös munkát a családokkal,
és az együttműködést a szakmai közösséggel.
Megtanított arra, hogy az igazi fejlődés nem
mérhető számokban, inkább egy mosolyban,
kitartásban és apró csodákban.
Gyógypedagógusnak lenni számomra azt jelenti,
hogy értéket teremthetek – minden egyes nap.

... mert nincs két egyforma gyerek,
két egyforma foglalkozás, logopédiai terápia.
Nem lehet sablonokra, terápia típusokra
felhúzni az órákat. Mindig kell mindenből egy kicsi.
Mindenki egyéniség, mindenkinek más-más út
vezet és mindenkinek egy kihívás!

Egy régi, ma már nyugdíjas kolléga szavaival teljesen
egyetértve mondhatom: „Szívesebben dolgozom gyerekekkel,
mint felnőttekkel.” Minden nap más. Az együtt elvégzett
munkából néha egészen csodás dolgok születnek.
Tanítjuk és neveljük a gyerekeket és folyamatosan tanulunk mi
magunk is tőlük. Annyi minden belefér egy napba: változatosság,
kreativitás, új módszerek, játék, miközben a történések és érzelmek
széles skáláján mozoghatunk. Az, hogy jól végezzük a dolgunkat nem
csupán a jelent, de a jövőt is befolyásolja. Ez egyszerre motiváló és
egyenben riasztó is.

Miért jó itt?

Hogyan látják az iskolát azok, akiknek nap mint nap a legfontosabb szerep jut benne? Megkérdeztük tanulóinkat, miért szeretnek ide járni.

Sokat utazunk,
szép helyekre
megyünk

Szeretek angolozni

Sokat tanulunk, sok
mindent megtudunk.

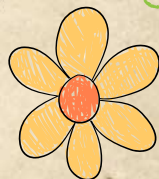

Cukik a gyerekek.

A tanárok kedvesek
és segítőkészek

Az Alapítványtól
játékokat kapunk.

Tollal a szívből

diákalkotások az iskola lelke mélyéről

Kaland a barátaimmal

Egyszer volt egy 23 éves fiú, Nati. Volt két barátja, Sára és Hanna.

Gyönyörű őszt volt, ezer színben pompáztak a fák. Sétálni indultak. Találtak egy 10 emeletes házat. Sára félt a liftektől, viszont Nati nagyon szerette őket. Hanna pedig nem fél tőlük, de különösebben nem is rajongott értük. Bementek, hogy megnézzék.

Modern, csillogó, ezüst színű liftet találtak. Mindjárt el is indultak felfelé, majd vissza. Ám a lift nem állt meg a földszinten se, és a barátok nagyon megijedtek. Úgy 10 perc után nagy zötytyenés, és a lift megállt! Kinyílt a csillogó belső ajtó, kívül egy szép, fehér fa ajtó tűnt fel, amire szíves virágok voltak festve.

Nati nagyon óvatosan kinyitotta, miközben riadtan fogták egymás kezét.

Az ajtó nyekegett kicsit, majd egy csodaszép mesevilág tárult fel előttük. Az égbolt kéken ragyogott, előttük hatalmas erdő terült el. Nem messze tőlük patak csörgedezett. Mindenhol állatok leskelődtek kíváncsian, egy cseppet se féltek sem tőlük, sem egymástól!

Hirtelen odareppt hozzájuk három picike, szárnyas lény! Pont úgy néztek ki, mint három jóbarát.

-Én Sára tündér vagyok, - szólalt meg az egyikük - Ők pedig a barátaim, Hanna és Nati tündérek, és ez itt a Fantáziaország. Ti kik vagytok?

Sára, Hanna és Nati nagyon zavarba jöttek, de azért illedelmesen bemutatkoztak.

-Gyertek, megmutatjuk a világunkat! - csilingelték a tündérek.

Mentek, mendegéltek, közben észrevették, hogy két Nap van az égen. A tündérek mosolyogva mondták el, hogy azért van két Napjuk, hogy ne egyedül szomorkodjon az égen. Két Holdjuk is van.

Voltak ott macsberek, akik embernek látszódnak ugyan, de két első felük volt, mint egymás tükörképe, így két irányba tudtak menni fordulás nélkül. Ezért gyakran civakodtak is, ha mindketten másfele akartak indulni.

Volt ott sok-sok érdekes traktor is. Az egyik úgy nézett ki, mint egy görbe villanyoszlop, és két kereke volt. Voltak ott zöld galambok, sárga denevérek, piros medvék. Egy nagyon érdekes járművet is bemutatnak a tündérek. Úgy nézett ki, mint egy hatalmas, hosszúkas ház, amiből két antenna nyúlt ki oldalra. Elmondták, hogy a fenti „embervilágot” figyelik vele.

Lement a két Nap, leszállt az éj és feljött a két Hold.
A barátok egy szép, kényelmes barlangot kaptak a tündérektől.

Nati az övtáskájából elővett egy képet, amin Sárával és Hannával szerepelt. Alatta két kártyanaptár is volt, egy 2022-es és egy 2023-as. Megdöbbenve vette észre, hogy jóval rövidebb lett az egész, hogy mind a két naptáron csak 9 hónap van. Megmutatta a lányoknak és megegyeztek, hogy megkérdezik a tündéreket. Egyikük még a barlang előtt sétált, így Nati hozzálépett.

-Miért van csak 9 hónap az én naptáramon? - kérdezte - Ez nagyon érdekes!

-Itt csak 9 hónapból áll egy év, - válaszolta a tündér - szeptember az utolsó hónapunk, ennek végére esik nálunk Mikulás és Karácsony is.

A barátok eltátották a szájukat a csodálkozástól.

Másnap reggel Sára, Hanna és Nati szerettek volna már hazamenni. Az egyik tündér visszavezette őket a virágmintás, fehér fa ajtóhoz. Mikor lejött a lift elbúcsúztak a tündérektől és megköszöntek mindent.

Beszálltak, elindultak felfelé. Nati rápillantott a képre, amit az övtáskájából húzott elő, még mindig 9 hónapos volt rajta a naptár. Hirtelen elkezdett két varazscsillag keringeni, majd egy rózsaszín villanás látszódott és újra 12 hónapot tartalmaztak Nati naptárjai.

Felértek és kísérték a régi, szeretett világukba. Nagyon meglepődtek. Hó borított mindent, gyerekek, felnőttek mind vidáman hógolyóztak, szánkóztak.

Ez volt a tündérek ajándéka. Átugrották az őszi iskolaidőt és rögtön Karácsony előestéje lett. Boldogan rohantak haza.

A három jóbarát azóta is gyakran beszélgetnek az átélt kalandjukról, de örökre az ő titkuk marad. Ki is hinne nekik?

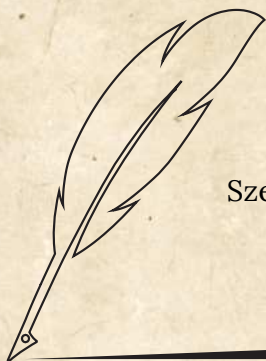
Később többször próbálkoztak ugyanazzal a lifttel, hogy meglátogassák tündér barátaikat, de ezt az ajándékot csak egyszer kaphatták meg, így szeretettel őrzik szívükben az emlékeiket.

Spéth Nataniel Richárd

Horváth Vivien Enikő: Egy időtlen délelőtt

Egy időtlen délelőtt elolvadtam ér előtt.
Meséltem egy mesét, kit téged láttalak és nem én.
Olyannyira vagy velem, szeretlek, hidd el nekem!
Gyere, ölelj át! Szorítsd magadhoz, el ne engedj,

Csak ha akarom.
Szomorú, ez ám, vidám délelőtt.
Rád nézek, illatodra elszenderülök.
Szerelem ez talán? Vagy álom?
Nem tudom.
Hópihe álom.

Szeretlek, nincs kétség, hozzád megyek én végül.

Nem kell más, csak te!
Gyűrűs ujjamra húzd már fel!

2021

Kovács Attila - Több, mint szerelem

Neked írom ezt most hosszú idő után
Mivel két rémálom között eszembe jutottál
Egy szeretlek után lelkembe fonódtál
Egyedül te engem soha nem hagytál.
Várlak még mai is, de tudom nem kéne
Közös történetünk ezzel véget érhet
Mondom időnek s térnek
Mást nem választanék csak örökké téged.
Kettőnk közt ez sokkal több, mint szerelem
Nélküled csak hibákba ütközöm és vétkezem
Érted összeszemelem a két kezem
Hogy ne légy többé szomorú, ezért elmentem
Végzet ó, Te hűséges barátom
Rám tudom te mindig vigyázol
Értem te végletekig imádkozz.

2025

Az intézmény elérhetőségei

Ajka, Verseny utca 18.

<https://molnargaboregymi.edu.hu/>

A MaGazin jubileumi számát készítette:

Bukovics- Marton Noémi és Ligetváriné Havasi Zsuzsanna

Kép forrása:

https://vandorgyules.ekmk.hu/Emlekhelyek/h_003021.html

